

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: **N. L. L.**, narozen X
státní příslušník Vietnamské socialistické republiky
bytem X
zastoupen advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Lafek
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-144741-4/SO-2024 ze dne 25. 11. 2024,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši **1 000 Kč** ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, rozhodnutím ze dne 5. 9. 2024 zamítlo žalobcovu žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia [§ 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a s § 37 odst. 2 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“)], neboť neplnil účel uděleného povolení. Žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 11. 2024 zamítl.
2. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou. Současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh soud zamítl usnesením ze dne 13. 1. 2025.
3. Podáním ze dne 19. 3. 2026 žalobce opětovně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek. V tomto návrhu žalobce uvedl, že jeho žádost o zaměstnaneckou kartu byla vyhodnocena kladně a je objednána na 24. 3. 2026 k sejmutí biometrických údajů. Konstatoval, že mu aktuálně nesvědčí fikce pobytu z titulu žádosti o prodloužení pobytu za účelem studia, neboť tato žádost byla zamítnuta. Tato skutečnost může podle žalobce představovat překážku pro převzetí rozhodnutí. Podotkl, že pokud si zaměstnaneckou kartu nepřevzme, může být řízení zastaveno. Proti takovému rozhodnutí by se žalobce bránil žalobou, což by mu vytvořilo další náklady. Vysvětlil, že je studentem a při studiu si toliko

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

privydělává, proto jsou pro něj jakékoli další náklady nerealizovatelné. Dodal, že finanční podpora ze strany jeho rodičů je omezená. Žalobce uvedl, že aktuálně je studentem denního studia na vysoké škole Newton University a ve studiu hodlá pokračovat. V případě nepřiznání odkladného účinku a nevydání zaměstnanecké karty by byl žalobce nucen dočasně vycestovat a studium přerušit. Poznamenal, že je ve čtvrtém semestru, tedy již úspěšně absolvoval podstatnou část studia. Žalobce zdůraznil, že žije řádným životem, nepáchá žádnou trestnou činnost a plní své studijní povinnosti. Dále citoval judikaturu Nejvyššího správního soudu (usnesení č. j. 3 Azs 309/2017-26 a č. j. 5 As 73/2011-100). Žalobce rovněž poukázal na své ústavně zaručené právo na spravedlivý proces (vystupovat v řízení osobně, být v kontaktu se svou zástupkyní a udílet jí pokyny pro výkon zastoupení). Podle žalobce po něm nelze požadovat, aby se nenapravitelné újme vyhnul porušením předpisů o pobytu cizinců, což by vedlo ke správnímu vyhoštění.

4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce podáním žádosti o zaměstnaneckou kartu zpochybnil svůj úmysl studovat. Zdůraznil, že žalobce dne 24. 3. 2026 převzal zaměstnaneckou kartu platnou od 11. 3. 2026 do 10. 3. 2028 a může legálně pobývat na území České republiky. Jeho návrh na přiznání odkladného účinku je tak podle žalovaného bezpředmětný. Dodal, že žalobce je v řízení zastoupen advokátkou, náležitá ochrana jeho práv je tak dostatečně zajištěna. Žalovaný navrhl, aby soud žalobě odkladný účinek nepřiznal.
5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Odkladný účinek představuje zcela mimořádný institut, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
7. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek (újma hrozící žalobci se poměřuje s újmou jiných osob a veřejným zájmem). Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již

tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převaha újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

8. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se toliko jedná o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytové věci cizinců, a nikoli o rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky „až“ v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území České republiky. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž byla pravomocně zamítnuta žalobcova žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, je schopno žalobci způsobit újmu, neboť žalobce ztrácí oprávnění k pobytu na území České republiky a je fakticky nucen je opustit.
9. První podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. existence újmy, však přesto splněna není. Soud totiž nepřehlédl, že žalobce disponuje platným pobytové oprávněním – zaměstnaneckou kartou vydanou na dobu od 11. 3. 2026 do 10. 3. 2028. Na jejím základě je žalobce oprávněn pobývat na území České republiky, tudíž je vyloučeno, aby mu vznikla jím tvrzená újma.
10. Prokázat negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu napadeného rozhodnutí, jakožto jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, bylo výhradně na žalobci. Tuto povinnost však žalobce nesplnil.
11. Vzhledem ke shora popsaným skutečnostem, kdy je možno konstatovat, že žalobce již ohledně první ze tří kumulativně daných zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě neunesl břemeno důkazní (neprokázal hrozící újmu), ztratilo na významu, aby se soud zabýval případným splněním ostatních dvou zákonných podmínek, jak byly vymezeny shora. Soud proto žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
12. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč (položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o tomto návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 21]. Soud proto uložil žalobci povinnost příslušný soudní poplatek zaplatit.
13. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 4149002024.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** kasační stížnost přípustná.

Ústí nad Labem 30. března 2026

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.